

ΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΤΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΣ ΚΑΡΛΑΤΗΡΑ

karlatirata@yahoo.gr

Ευαγγελία Πατεράκη Η ήρεμη δύναμη ενός βελγικού κολοσσού

Η κυρία **Ευαγγελία Πατεράκη** μετρά τέσσερις μήνες ως επικεφαλής της βελγικής βιοφαρμακευτικής UCB στην Ελλάδα και τη Νοτιοανατολική Ευρώπη - τα νιάτα της οποίας μάλιστα πήρε επίσης από γυναίκα. Έχοντας ως βάση της την Αθήνα, η κυρία Πατεράκη είναι υπεύθυνη και για τις θυγατρικές της εταιρείας στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, με ό,τι επαγγελματικές απαιτήσεις συνεπάγεται το συγκεκριμένο πεδίο δράσης. Στη UCB διακρίνεται ευρύ χαρτοφυλάκιο φαρμακευτικών προϊόντων που περιλαμβάνει εκτός από τα ευρέως χρησιμοποιούμενα αντι-αλλεργικά φάρμακα, με τα οποία είναι ταυτισμένη η εταιρεία, και σπάνια σκευάσματα για σοβαρές παθήσεις όπως επιληψία, ρευματοειδής αρθρίτιδα, νόσος Πάρκινσον, άσθμα κ.ά. «Ο,τι κάνουμε, ξεκινά με ένα απλό ερώτημα: Πώς θα κάνουμε τη διαφορά στις ζωές των ανθρώπων με σοβαρές ασθένειες». Οι δραστηριότητές μας στακείουν στην ανακούφιση των ατόμων που υποφέρουν από σοβαρές παθήσεις του κεντρικού νευρικού, του αναπνευστικού και του ανοσοποιητικού συστήματος, οι οποίες επηρεάζουν την ποιότητα της ζωής τους», δίνει μιλώντας στο «business stories» το στίγμα της εταιρείας που διοικεί η κυρία Πατεράκη.

Για τη 46χρονη βιοχημικό ήταν πάντοτε γνώμονο το όφελος του ασθενή είτε όταν ξεκινούσε ως ιατρική επισκέπτρια την καριέρα της στη Novartis είτε όταν συνέχισε στην ίδια εταιρεία ανελλισοόμενη σε υψηλές θέσεις είτε όταν αναλάμβανε ως επικεφαλής να «τρέξει» τη θυγατρική της αμερικανικής φαρμακευτικής Amgen στη χώρα μας. «Οι ρόλοι μου άλλαξαν αρκετές φορές στα 23 χρόνια ενεργού παρουσίας στον φαρμακευτικό χώρο, αλλά το ζητούμενο ήταν πάντοτε το όφελος του ασθενή», λέει η κυρία Πατεράκη. Οι επαγγελματικοί κύκλοι που αποτελούν τη μέχρι τώρα σταδιοδρομία της τέμνονται από τις σταθερές της εργατικότητας, της απόδοσης, της αποτελεσματικότητας. «Είχα την τιμή να βρωθώ σε αξιόλογες πολυεθνικές, βίωσα την αναγνώριση και την εμπιστοσύνη, μέσα από αυτά προέκυψαν όλα τα επαγγελματικά μου βήματα», λέει η επικεφαλής της UCB, προσθέτοντας ότι στη διάρκεια αυτής της επαγγελματικής πορείας το φίλο ουδέποτε επηρέασε ή καθόρισε τα βήματά της. «Θεωρώ ότι οι γυναίκες τυγχάνουν ίσων ευκαιριών με τους άνδρες στον επαγγελματικό χώρο όπου κινούμαι. Ως μη έρως όγκος στην πορεία της επαγγελματικής ζωής βρίσκονται σπανιά αντιμετώπιση με το δίλημμα "σκοπένηκα ή καρτέρα", με τη συζυγιά να γέρνει συνήθως προς την

σκοπένηκα», εκτιμά. Η ίδια πιστεύει ότι η υποστήριξη από το περιβάλλον και το αληθινό ενδιαφέρον για το επαγγελματικό αντικείμενο μπορούν να συνδυαστούν σε μια αρμονική συνύπαρξη.

Από τη μέχρι τώρα σταδιοδρομία της η κυρία Πατεράκη απομονώνει πολλές καλές στιγμές και ξεχωρίζει αυτές «όπου κλήθηκα να καθοδηγήσω το κτίσιμο μιας ομάδας από μηδενική βάση και την εδραίωση μιας νέας, διαφορετικής κουλτούρας, σκευεμένης στον ασθενή και στην υπεύθυνη συμμετοχή μας στην αλλαγή που πρέπει να γίνει στον χώρο της υγείας και της κοινωνίας γενικότερα». Στη δική της θεωρία οι ομάδες και οι συνεργασίες είναι το Α και το Ω. Ανάλογες συνεργασίες πιστεύει ότι θα μπορούσαν να αναπτυχθούν

μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στη χώρα μας για να υλοποιηθεί η περιφερική ανάπτυξη. «Η Πολιτεία πρέπει να προσφέρει κίνητρα για την υλοποίηση επενδύσεων. Πρέπει να αναγνωριστούν οι ερευνητικές δυνατότητες που υπάρχουν στην Ελλάδα, διότι οι κλινικές έρευνες είναι επίτευση και για τους ασθενείς και για την Πολιτεία», λέει η επικεφαλής της UCB. Οι αριθμοί που αφορούν τις κλινικές μελέτες της βελγικής εταιρείας στην Ελλάδα, τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία μαρτυρούν τη μακρά απόσταση της Ελλάδας από τις λοιπές βελγικές χώρες. Η ενίσχυση της συμμετοχής της UCB στην ερευνητική δραστηριότητα της χώρας αποτελεί προτεραιότητα για την ίδια και τους

«ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΥΧΑΝΟΥΝ ΙΣΩΝ ΕΥΚΑΙΡΙΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΟΠΟΥ ΚΙΝΟΥΜΑΙ. ΩΣ ΜΗΤΕΡΕΣ ΟΜΩΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΥΧΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣ ΜΕ ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ "ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ Ή ΚΑΡΙΕΡΑ"»

συνεργάτες της.

Στη UCB, πάντως, όπως αναφέρει η κυρία Πατεράκη, αυτό που δεν έλειψε ποτέ στη διάρκεια της δύσκολης προηγούμενης τριετίας στην ελληνική πραγματικότητα είναι η στήριξη από τη μητρική εταιρεία: «Στάθηκε κοντά στην τοπική διοίκηση, με στόχο την εξεύρεση κοινά αποδεκτών λύσεων, είτε πρόκειται για τις οριζόντιες μειώσεις τιμών, είτε για τα κρέπη και τα ομόλογα, είτε για την καθυστέρηση στην έγκριση καινούριων φαρμάκων». Χαρακτηριστικό αυτής της σκέψης εμπιστοσύνης θεωρεί επίσης το γεγονός ότι η Ελλάδα κατέστη για τη βελγική εταιρεία ακρογωνιαίος λίθος στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Από τη θέση αυτή η επικεφαλής της UCB θα ήθελε να δει την εταιρεία της να πρωταγωνιστεί στη μεταμόρφωση του φαρμακευτικού χώρου, αναλαμβάνοντας καινοτόμες πρωτοβουλίες που θα χάζουν πάνω στην επιστημονική και ερευνητική δραστηριότητα, στην ενδυνάμωση της εκπαίδευσης και στην καλύτερη κατανόηση των αναγκών του ασθενή.